

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvensændring som følger af, at de materielle regler foreslås indsat i straffeloven, jf. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 2

Ved forslaget 1. behandling udtrykte et flertal af partiernes ordførere støtte til, at der i lovgivningen klart skal være forbud mod at foretage omskæring af kvinders ydre kønsorganer, og til at danske statsborgere og herboende personer, som i udlandet foretager eller medvirker til at foretage sådan omskæring, skal kunne straffes, selv om den pågældende handling ikke er strafbar efter lovgivningen i det land, hvor den er begået.

I 1995-96 var justitsministeren medforslagsstiller til et lovforslag, der i det væsentlige svarede til L 94. Forslaget om en særlov blev dengang støttet af Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti, i alt 48 stemmer, men nedstemt med 62 stemmer (S, SF, RV, EL, CD, Birthe Rønn Hornbech (V), Jens Løgstrup Madsen (V) og Ulla Tørnæs (V).

Ved 1. behandling af L 94 den 23. januar 2003 viste det sig, at der er sket en betydelig ændring i den politiske vurdering siden 1996. De partier, der i 1996 var helt imod lovgivning på området, erkender nu, at det er nødvendigt at lovgive. Samtidig har Venstre og Det Konservative Folkeparti, herunder også justitsministeren, ændret opfattelse af, om lovgivningen skal gennemføres som en særlovgivning eller som en ændring i straffeloven. Den overvejende del af ordførerne udtrykte således ved 1. behandling ønske om, at lovgivningen gennemføres ved at ændre straffeloven.

Selv om forslagsstillerne helst havde set en særlovgivning ligesom tilfældet er i Norge og Sverige, hvor den særlige lovgivning i begge lande er et supplement til den almindelige straffelovs bestemmelser om legemsbeskadigelse, finder forslagsstillerne det ikke afgørende, om forbuddet mod og straf for kvindelig omskæring vedtages som særlov eller indføjes i straffeloven. Det er en rent formel diskussion, som ikke bør have lov at spærre for den langt vigtigere kendsgerning, at der nu omsider er et meget

bredt flertal – måske et enigt Folketing – der, som Dansk Folkeparti, ønsker en klar lovgivning på dette område.

Forslagsstillerne har derfor valgt at stille ændringsforslag, der imødekommer den kritik, der under 1. behandlingen blev rejst af flere ordførere. Ved ændringsforslagene fastholdes de materielle regler i L 94, herunder uændrede straffesatser og uændrede kriterier for strafbarhed for handlinger begået uden for dansk territorium. Ændringsforslagenes hovedformål er, at de materielle regler indsættes i straffeloven i stedet for at blive vedtaget i en særlov.

Forslagsstillerne har lagt vægt på, at indholdet af ændringsforslagene nøje svarer til indholdet af det lovforslag, der af Justitsministeriet har været sendt til høring. Der foreligger ingen identitetsændring, idet ændringsforslaget alene er udtryk for, at behovet for lovgivning imødekommes på en lovteknisk anden måde, mens det materielle indhold af forslaget er uændret.

Ved ændringsforslagene opnås (1), at der på forhånd er sikret meget bred tilslutning til vedtagelsen, idet kritikken mod særlovgivning er fuldt ud imødekommet, og (2) at vedtagelsen ikke behøver afvente vedtagelsen af justitsministerens nyligt fremsatte L 183, hvilket under normale omstændigheder ville kunne føre til en vedtagelse i slutningen af folketingssamlingen. Vedtagelsen kan i stedet ske inden påske, hvorved ikrafttrædelsesdatoen kan fremskyndes med et par måneder. Forslagsstillerne opfordrer til, at alle partier samles om forslaget i den ændrede affattelse.

Indholdet af ændringsforslagene kan i øvrigt kort sammenfattes som nedenfor anført. Sammenfatningen er i alt væsentligt identisk med de bemærkninger til de enkelte bestemmelser, der ledsager justitsministerens lovforslag som sendt i høring.

Til § 1, nr. 1

Det foreslås at ændre straffelovens almindelige regler om dansk straffemyndighed for handlinger foretaget i udlandet, for så vidt angår kvindelig omskæring.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at danske statsborgere og personer, som er bosat i den danske stat, kan straffes for sådanne handlinger og medvirken hertil, selv om handlingen